

требуватъ страстите, и сохраняватъ тѣлото отъ неисцѣлимыте речены болести. Съкошъ имай предъ очите си Бога, пази заповѣдите Му, тж да тя неисказаната Нѣгова благодѣть сачува отъ страстныте болести, и да ти утврди сърдцето съ прекраснѣтъ добродѣтель и воздержаніе.

ХVІІІ.

ДА НЕ БЖДЕШЪ ПАМЯТОЗЛОБИВЪ.

Да е чловѣческото сърдце толкова злобно и пакостно, щото нищо да не може да го укроти, кога ся рѣсърди, догдѣ си отмсти, то ся не може потврди вообщее; защо, кой тоимѣ написанъ законатъ Божій въ сърдцето си, и дѣйствително послѣдова добродѣтельтъ, у него нѣма мѣсто тоя гнусянь порокъ. Но само у онія, които сж потѣпкали спасителныатъ гласъ на совѣстьтъ си и совсемъ нечувственни станали за Божіатъ законъ. Който послѣдува тоя гнусянь порокъ, лишава ся отъ Божіятъ благодатъ и отъ чловѣчеството, затова треба да искоренявашъ отъ сърдцето си памятозлобіето и отмѣщеніето. Истина не е мѣчно дя си отмѣсти че-